

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: R. J. O., narozený dne X,
státní příslušnost: X,
naposledy známým pobytem: X,

proti
žalované: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3,

v řízení o žalobě ze dne 18. 8. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2022, č. j. CPR-15533-4/ČJ-2022-930310-V240,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Dne 22. 4. 2022 bylo žalobci Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Plzeňského kraje, Odborem cizinecké policie, Oddělením pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“), vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění č. j. KRPP-60935-15/ČJ-2022-030022 a tímto byla stanovena doba, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 4 let. Důvodem vydaného

rozhodnutí byla skutečnost, že žalobce na území České republiky pobýval ode dne 15. 12. 2019 do dne 21. 4. 2022 bez platného cestovního dokladu, ač k tomu nebyl oprávněn, čímž naplnil ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a dále, že žalobce pobýval na území České republiky ode dne 24. 2. 2012 do dne 21. 4. 2022 bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn, čímž naplnil ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců. Dne 29. 4. 2022 podal žalobce proti výše citovanému rozhodnutí odvolání. Žalovaná vydala dne 26. 7. 2022 rozhodnutí č. j. CPR-15533-4/ČJ-2022-930310-V240, kterým podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, změnila část výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že změnila dobu zákazu pobytu na tři roky a ve zbylé části jej potvrdila.

2. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou. Nezákonnost napadeného rozhodnutí měla podle něj spočívat v rozporu s mezinárodními závazky České republiky, zejména principem non-refoulement, v rozporu s ustanoveními Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), především pak s čl. 3 Úmluvy, spočívajícím zejména v nedostatečném zjištění skutečného stavu věci s ohledem na zdravotní stav žalobce a v absenci skutečného posouzení dopadů na žalobce v případně návratu do země původu. Žalobci byl totiž v ČR diagnostikován diabetes mellitus I. typu, jehož léčba je na území ČR dostupnější a kvalitnější než ve vlasti žalobce, tj. v Keni. Žalobce rovněž namítl, že žalovaná nezohlednila situaci žalobcovy primární rodiny v Keni, kde žije v oblasti s rizikem nuceného přestěhování do jiné lokality v rámci keňského státu. Dále žalobce namítl zásah napadeného rozhodnutí žalované do svého soukromého a rodinného života s intenzitou odporující článku 8 Úmluvy. Žalobce v ČR totiž žije jedenáct let a je v ní integrován. Rovněž žalobce žalované vytkl nezohlednění svých studií v ČR.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále na shromážděný spisový materiál ve věci.
4. K vyjádření žalované doručil žalobce repliku, v níž uvedl následující: nesouhlasí s konstatováním žalované, jež je obsaženo ve vyjádření k žalobě, kde žalovaná uvedla, že v rámci předmětného řízení o správním vyhoštění byly zjištěny a doloženy relevantní podklady pro konstatování protiprávního jednání žalobce. Současně by žalobce chtěl rozporovat tvrzení žalované, že se v žalobou napadeném rozhodnutí podrobně a přezkoumatelným způsobem vypořádala s otázkou přiměřenosti dopadů rozhodnutí o správním vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobce podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobce domnívá, že tato tvrzení žalované nemají oporu ve spisovém materiálu.
5. Žaloba není důvodná.
6. Podrobnost a kvalita žaloby předurčují rozsah a intenzitu přezkumné činnosti soudu i nezbytný rozsah odůvodnění jeho rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 3/2008-78 ze dne 24. 8. 2010, č. 2162/2011 Sb. NSS). Jakkoliv žaloba čítá třináct stran textu, žalobce v ní nijak nerozporoval jádro konkrétních skutkových zjištění správních orgánů (jinými slovy: nezpochybnil nelegálnost svého pobytu). Omezil se na čtyři okruhy námitek: nezohlednění zdravotních potřeb žalobce žalovanou (první okruh), nezohlednění situace primární rodiny žalobce žalovanou (druhý okruh),

nezohlednění integrace žalobce do ČR žalovanou (třetí okruh), nezohlednění studijních potřeb žalobce žalovanou (čtvrtý okruh).

7. Než soud přistoupí k vypořádání jednotlivých žalobních bodů, resp. jejich okruhů předeseílá, že případ žalobce posoudil (jako vždy) též podle kritéria spravedlnosti ve smyslu, že rozsudek musí obstát rovněž v obecné rovině, tzn. jak z pohledu sporů na poli cizineckého práva podobného druhu, tak stran intencí českého cizineckého práva coby celku.
8. K prvnímu okruhu námitek: z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá povaha protiprávního jednání žalobce. Žalobce pobýval na území ČR v řádu let bez pobytového oprávnění i bez cestovního dokladu. Toto jednání spojuje suložením správního vyhoštění zákon o pobytu cizinců v ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4. Pakliže by soud přijal žalobcovu argumentaci ve smyslu, že cizinec i při prokázaném mnohaletém nelegálním pobytu smí v ČR setrvat nadále za předpokladu, že lékařská péče odpovídající jeho nemoci není poskytována v jeho vlasti na úrovni českého zdravotnictví, potom by učinil nevyhostitelného prakticky jakéhokoliv v ČR nelegálně pobývajícího občana třetí země s výjimkou zcela zdravých. Důvodem nevyhostitelnosti by byla již sama profesionální a komfortní úroveň českého zdravotnictví v porovnání s jasnou většinou světa, a to napříč specializacemi (od ortopedie přes stomatologii až po protialkoholní léčbu). Soud by zároveň poskytl návod k „záchraně“ před správním vyhoštěním i všem zdravým cizincům bez legálního pobytu. Stačilo by, aby si v obavě před blížícím se správním vyhoštěním poškodili (např. výpadkem životosprávy) zdraví natolik, aby se jejich postih prizmatem žalobcovy argumentace stal neproveditelným. Žalobce na území ČR pobýval nelegálně deset let. Pokud pro svou léčbu potřeboval přístup k českému zdravotnictví, bylo žalobcovou povinností vůči vlastní existenci zajistit si v ČR legální pobyt. Pokud tak svou laxností neučinil, znamená to současně, že neunesl tíhu dospělého života ve svobodné společnosti. To však nelze přičítat k tíži žalované. Tento okruh námitek žalovaná vypořádala na str. 8-9 napadeného rozhodnutí. Lékařské zprávy žalobce, jež jsou součástí správního spisu ve věci, ohledně žalobcova zdravotního stavu naznačují příčinu potíží, diplomaticky vyjádřeno, mimo dosah zavinění jiné osoby, příp. vyšší moci. Lékařská dokumentace se zmiňuje o žalobcově přibírání na váze (114 kg na 174 cm), nedostatku pohybu atd. V kontextu těchto zdraví nebezpečných tendencí Fakultní nemocnice Plzeň rovněž datuje vznik diabetu u žalobce až během jeho pobytu v ČR, konkrétně do roku 2018.
9. K druhému okruhu námitek: žalobce je zletilý, svéprávný muž. Při návratu do vlasti tak není povinen sledovat osud své primární rodiny. Pakliže by se však uchýlil přímo k ní, mohl by jí pomoci při řešení její bytové situace, a tím jí vrátit péči, jíž žalobce zahrnovala před jeho odjezdem do ČR. Žalobce v ČR, tj. v cizí zemi na cizím kontinentu, dokázal roky samostatně žít, byť za hranicí zákona. Tím spíše to zvládne ve své domovině na legální bázi. Tento okruh námitek žalovaná vypořádala na str. 9 napadeného rozhodnutí. Žalobcova bytová situace nevykazuje přitom známky „obzvláštní“ stability ani v ČR, kde žalobce po celou dobu svého pobytu přebývá na univerzitních kolejích.
10. Ke třetímu okruhu námitek: o míře integrace do společnosti té které země svědčí též respekt k jejím pravidlům daných zákonem. V případě žalobce byl prokázán přesně opačný poměr, když dlouhodobě na území ČR pobýval, aniž by k tomu splňoval zákonné podmínky. Ke všemu si zde zajišťoval obživu nelegální prací, jak nepřímě vyplývá ze žalobcova přiznání v rámci zaprotokolovaného výslechu ze dne 22. 4. 2022

(pakliže se živil jako lektor anglického jazyka od roku 2016, pracoval tak čtyři roky po pozbytí platnosti pobytového oprávnění). Z příslušného spisového materiálu nadto nevyplývá, že by žalobce na území ČR založil rodinu či alespoň vážný partnerský vztah, což také potvrdil výše odkazovaný výsledek. Ostatně to žalobce netvrdí ani v žalobě. Tento okruh námitek žalovaná vypořádala na str. 7-8 a 9-10 napadeného rozhodnutí. Žalobcově tezi o „plnohodnotné integraci do české společnosti“ nesvědčí ani v předchozím odstavci připomenutý fakt, že po celou dobu pobytu na území ČR žil na univerzitních kolejích.

11. Ke čtvrtému okruhu námitek: chtěl-li žalobce, aby žalovaný správní orgán bral seriózně jeho studijní povinnosti v ČR, měl je seriózně nejprve brát žalobce sám. Do ČR přicestoval v roce 2010 kvůli studiu medicíny. Studium všeobecného lékařství trvá standardně šest let. Studium zubního lékařství pět let. Je rok 2022, přičemž žalobce dosud žádné z řečených studií s úspěchem nezavršil. Tento okruh námitek žalovaná vypořádala na str. 6-7 napadeného rozhodnutí.
12. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 17. října 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně